

РІВЧАК М.В., магістрант, м. Харків, НТУ«ХПІ»

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ

Ринок складається з численних сегментів, розмежований за видами діяльності і виробленими товарам і послугам.

При внутрішньогалузевої конкуренції значення набуває формування рівноважних рівнів цін, а при міжгалузевий - розвиток і використання механізмів переливу капіталу між галузями.

На сьогоднішній день в умовах посилення конкурентної боротьби для кожного промислового підприємства на перший план виходить завдання збереження і підвищення власної конкурентоспроможності, успішне вирішення якої є невід'ємним і необхідним атрибутом сучасної успішної компанії.

Конкурентоспроможність виступає однією з основних категорій, що широко використовується в теорії та практиці економічних наук, виступає багатоаспектним поняттям, що в перекладі з латинської мови означає суперництво, боротьбу за досягнення найкращих результатів.

В даний час все більшого значення і провідним фактором зростання промислового виробництва є науково-технічний прогрес, оскільки впровадження нових технологій стає в даний час найважливішим елементом ринкової конкуренції, основним засобом підвищення ефективності виробництва і поліпшення якості товарів і послуг.

Управлінські рішення щодо конкурентоспроможності підприємства лежать у площині стратегічного управління, яке формує управлінські конкурентні переваги.

Метою прийняття стратегічних управлінських рішень є розроблення стратегій в контексті управління конкурентоспроможністю та напрацювання загального кола напрямів діяльності промислових підприємств.

На сьогоднішній день не існує єдиного загальноприйнятого тлумачення проблеми управління конкурентоспроможністю промислового підприємства, кожен вчений дивиться на цю проблему по-своєму.

У науковому плані дослідження проблеми управління конкурентоспроможністю підприємства також є актуальним через відсутність єдності між дослідниками з різних аспектів даної проблеми, а також відсутність цілісного загально визнаного її розуміння і тлумачення.

Економічною наукою ще не накопичено достатньої бази знань для формування комплексної теорії управління конкурентоспроможністю промислового підприємства, тому науковий пошук і розробка даного напрямку зберігають актуальність.

Таким чином, більш чіткий і структурований розподіл показників за усіма складовими конкурентоспроможності підприємства є ключовою перевагою підходів, які базуються на окремих систематизованих показниках конкурентоспроможності. Про те, на мою думку, використання експертних методів знижує ефективність визначення конкурентних переваг досліджуваних підприємств. Зауважимо, що використання методів експертних оцінок є вимушеним, оскільки деякі показники неможливо виразити кількісно.